

عنوان مقاله:

اثر شوری آب آبیاری بر عملکرد و اجزای عملکرد ژنوتیپ های موتانت پنبه

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شوروژی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مجید جعفرآقایی - استادیار، بخش تحقیقات علوم زراعی- باغی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران

ابراهیم زینلی - گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

افشین سلطانی - گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

سراله گالشی - گروه زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر آبیاری با آب شور بر عملکرد و اجزای عملکرد ژنوتیپ های پنبه، آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار در ایستگاه تحقیقات شوری رودشت اصفهان در سال 1393 اجرا شد. کرت های اصلی شامل تیمارهای آبیاری 4 (شاهد)، 8 و 12 دسی زیمنس بر متر و کرت های فرعی شامل 6 ژنوتیپ موتانت پنبه انتخاب شده توسط پژوهشگرده انرژی هسته ای کشاورزی (ال ام 1673، ال ام 1303، ال ام 1373، ال ام 1425، ال ام 1676 و ال ام 1321) و دو رقم تجاری ورامین (شاهد 1) و رقم زودرس شایان (شاهد 2) بود. نتایج آزمایش نشان داد شوری آب آبیاری سبکاهش درصد کیل، عملکرد وش و شاخص برداشت شد. در بین ژنوتیپ ها بالاترین عملکردوش به میزان 2956 کیلوگرم در هکتار در ژنوتیپ ال ام 1303 و بالاترین درصد کیل (8/39 درصد) در ژنوتیپ شایان حاصل شد هر چند که با ژنوتیپ ال ام 1303 (6/38 درصد) تفاوت معنی داری نداشت. ژنوتیپ موتانت ال ام 1303 دارای عملکرد بالاتری نسبت به سایر ژنوتیپ ها بود و می توان این ژنوتیپ را برای کاشت در اراضی شور منطقه مورد مطالعه توصیه نمود.

کلمات کلیدی:

انرژی هسته ای، وش و زودرس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135161>

